

Bi 121-OLD TESTAMENT

પાઠ : ૨૬ મુલાકાત મંડપ (નિર્ગમન અધ્યાય ૩૩-૩૪, ૪૦)

વિશ્વાસીઓનાં જીવનમાં કઈ ચીજ ખુબ મહત્વની છે? આરાધનાનું સ્થાન? એવા વિશ્વાસી લોકો કે જેઓની સાથે આરાધના થઈ શકે? કોઈ વ્યક્તિ કે જે આરાધના ચલાવી શકે અને શીખવી શકે?

આ પાઠમાં આપણે એ શીખીશ, કે, મુસા તે વસ્તુ જાણતો હતો કે જેના વગર લોકો આત્મિક રીતે રહી શકે નહિ કે વૃદ્ધિ પામી શકે નહિ. કેમકે ઈચ્છાએલી લોકોએ સોનાનાં વાછરડાની આરાધના કરી તેથી મુસાએ દેવની તથા લોકોની વચ્ચમાં મધ્યસ્થતા કરી. એટલે સુધી કે તેણે પોતાનું નામ જીવનનાં પુસ્તકમાંથી કાઢી નાંખવા માટે દેવને કહ્યું, તો પણ દેવે મુસાને શિક્ષા કરી નહિ પરંતુ જેઓએ પાપ કર્યું હતું તેઓ પર તેમણે આફત મોકલી.

અને દેવે મુસાને કહ્યું, "આ જગ્યા છોડીને જે વચ્ચનનો પ્રદેશ તમને આપવાનું મેં કહ્યું છે તેમાં જાઓ. તે તો દુધ-મધની રેલમછેલવાળો દેશ છે. તમારા શત્રુઓને કાઢી મુકવા સારુ તમારી આગળ હું મારા દુતને મોકલું છું. તો પણ હું તમારી સાથે નહિ આવું, કેમકે તમે કઠણ હૃદયનાં લોકો છો તેથી માર્ગમાં તમારો નાશ થાય. આથી મુસા તળેટીમાં ગયો અને લોકોને કહ્યું કે "દેવ તમારી સાથે રહેશે નહિ". આથી ઈચ્છાએલી લોકો ભાંગી પડ્યાં અને રડયા. તેઓ એ બાબતથી દુઃખી થયા કે, તેઓનાં પાપની તેમણે ભારે કિંમત ચુકવવી પડી. મુસા છાવણીની બહાર નિકળ્યો અને જેમ પહેલા કરતો હતો તેમ મુલાકાત મંડપમાં દેવની સાથે વાત કરી. જ્યારે મુસા મંડપમાં દાખલ થતો ત્યારે ઘાડું વાદળ પ્રવેશ દ્વાર પર છવાઈ જતું અને મુસા દેવની સાથે મોઢ મોઢ વાત કરતો. જ્યારે લોકો પોતાનાં તંબુ પાસે ઉભા રહીને દેવની આરાધના કરતા. મુસાનો જીવાન મદદગાર યહોશુઆ પણ તંબુમાં રહેતો અને મુસાએ દેવને વિનંતી કરી કે, "જો તું મારું નામ જાણો છે અને મારાથી ખુશ છે તો મને તારા માર્ગો શીખવ. આ પ્રજા તારા લોક છે. જો તારી હાજરી અમારી સાથે ન હોય તો અમને અહિથી ન લઈ જા. જો તું અમારી સાથે ન આવે તો અમારામાં તથા પૂઢ્યીનાં અન્ય લોકોમાં કોઈ તફાવત રહેશે નહિ. મુસા માર્ગમાંની આપત્તિઓ વિશે જાણતો હતો કે જેમાં દેવ વિના આગળ વધવું શક્ય ન હતું. જ્યારથી તેઓ મિસરમાંથી નિકળ્યા ત્યારથી ઈશ્વરની હાજરી તેઓની સાથે હતી. તે દિવસે મેઘસ્તંભ અને રાત્રે અગ્નિસ્તંભ દ્વારા દર્શાવાતી. અને દેવે મુસાને કહ્યું તે મને કહ્યું છે તે બધું હું તારે સારુ કરીશ. હું તારાથી ખુશ છું અને હું તને તારા નામથી જાણું છું.

પછી દેવે મુસાને બે શિલા પાટીઓ કોતરી કાઢીને સિનાઈ પહાડ ઉપર તેને લઈ આવવા જણાવ્યું. જેથી તૂટી ગયેલી શિલા પાટીનાં શબ્દો તેમાં ફરી વખત લખવામાં આવે. દેવ વાદળામાં ઉત્તર્યા અને પોતાનું ચારિશ્ય તેમણે દર્શાવ્યું. હું મહાન'હું છું' : અને તેણે કહ્યું હું

યહોવા દ્વારા તથા કૃપાળુ ગુસ્સો કરવામાં ઘોમો અનુગ્રહ તથા સત્યથી ભરપુર એવો દેવ છું. આ મારો કરાર તમારી સાથે છે. માટા ચમતકારો દ્વારા કનાન દેશમાંના અવિશ્વાસી રાષ્ટ્રોને હું કાઢી મુકીશા. પરંતુ તમે ચોક્કસ પણે મારી આજ્ઞાઓ પાળો, તેઓનાં દેવોની આરાધના ન કરો. તેઓની વેદીઓ તમે તોડી પાડો.કેમકે માર, માન કોઈ બીજાને આપવા ન દઉં તેવો હું દેવ છું."

(નિર્ગમન ઉચ્ચાર-૧૪)

મુસા પર્વત પર રહીને દેવે આપેલા નિયમો તથા આજ્ઞાઓને લખી રહ્યો. બે શીલા પાટીઓ ઉપર તેણે ૧૦ આજ્ઞાઓ લખી. તે ત્યાં ૪૦ દિવસ રહ્યો પણ કંઈ ખોરાક કે પાણી તેણે લીધા નહિ. ત્યારબાદ દેવે આપેલી આજ્ઞાઓ લઈને તે તળોટીમાં ઉત્તર્યો. તે જાણતો ન હતો કે દેવની હાજરીમાં વિતાવેલા સમયને કારણે તેનો ચહેરો પ્રકાશતો હતો. તેનાં ચહેરાનો પ્રકાશ જોઈએ ઈસ્થાએલીઓ ડર્યો. આથી મુસાને તેમણે કહ્યું કે, તું તારા મુખ પર પડદો પાડ અને પછી અમારી સાથે બોલ. પરંતુ જ્યારે તે દેવની હાજરીમાં જતો ત્યારે તે મુખપટ કાઢી નાંખતો. મુસાએ તેમને જણાવ્યું કે, દેવે આજ્ઞા આપી છે કે, તેને મળવા સારુ એક જગ્યા તેઓ બાંધે કે જેને 'મુલાકાત મંડપ' તરીકે ઓળખવામાં આવે. દેવે તેઓને વચન આપ્યું કે, તે ઈસ્થાએલીઓ મધ્યે ત્યાં રહેશે. જેઓ દેવને અર્પણ આપવા સારુ ઈચ્છા ધરાવતા તેઓ સોનુ, રૂપુ, પિતળ ચોક્કસ પ્રકારનું રૂ, સુંદર કાપડ, જૈતુન તેલ, મસાલા તથા મુલ્યવાન રત્નો લઈને આવતા. જેઓ કુશળ કારીગર હતા તેઓને બોલાવવામાં આવ્યા અને તેઓએ પોતાની જાતને મુલાકાત મંડપ બનાવવા સારુ અર્પણ કરી. અને તેની આસપાસ વાડો, વેદી, પિતળનું પાત્ર તેમજ મંડપ માંનું રાચરચીલુ બનાવ્યા. બીજા દિવસથી મુલાકાત મંડપને સારુ જરૂરી વસ્તુઓ લઈને લોકો આવ્યા. કુશળ કલાકારો, ગુંથણી કરનાર, કોતરણી કામ કરનારાઓએ અને કુશળ બાંધકામ કરનારાઓએ કાર્યનો આરંભ કર્યો. દેવે બે કુશળ કારીગરો બજાલાએલ તથા આહોલીઆબને પસંદ કર્યો અને તેમને કુશળ કારગરીનાં આત્માથી ભર્યો. રોજ બરોજ લોકો મુસાની પાસે સોનુ, સોનાનાં ધરેણાઓ, ચાંદી, પિતળ તથા મુસાએ જણાવેલી બાબતો લાવ્યા. તે એટલે સુધી થઈ રહ્યું કે, મુસાએ કહ્યું હવે અર્પણો લાવશો નહિ કેમકે તે જરૂર કરતા વધારે હતુ. જે પ્રમાણે દેવે મુસાને કહ્યું હતુ તે પ્રમાણે મુલાકાત મંડપ તેઓ પુષ્ટ ચોક્કસાઈથી બનાવતા હતા. દેવે તેઓને જ્ઞાન, કુશળતા તથા દરેક પ્રકારની યોગ્યતાથી ભર્યો કે જેથી તેઓ ઉત્તમ કારીગરી કરી શકે. તેઓ ગુંથણી કરનાર તથા ઉત્તમ પ્રકારનાં વસ્ત્રો બનાવનાર હતા.

મુલાકાત મંડપનાં પડદાઓ નીલ તથા જાંબુડા તથા કિરમજી રંગના તથા ઝીણા કંઠેલા શણનાં તથા નિપુણ કારીગરની કારીગરીના કરુબોવાળા હતા તેમણે ૧૦ પડદાનો મંડપ બનાવ્યો. મંડપ ઉપર તંબુ બનાવવા માટે બકરાનાં વાળના પડદા બનાવવામાં આવ્યા. અને તંબુ ને સારુ મેંઢાનાં રાતા રંગેલા ચામડાનું આચ્છાદન બનાવ્યું અને તે ઉપર સીલ માછલીનાં ચામડા નું આચ્છાદન બનાવ્યું. તેણે મંડપને સારુ બાવળનાં લાકડાનાં પાટીયા વહેરાવ્યા તે પાટીયાંને

સોનાથી મફયાં. તેણે બાવળનાં લાકડાનાં ચાર સ્તંભો બનાવ્યા અને તેઓને સોનાથી મફયાં. તેઓનાં આકડાં સોનાનાં હતા અને તેઓને સારુ રૂપાની ચાર કુંભીઓ ઢાળી. તંબુને બે ભાગમાં વહેંચવામાં આવ્યો હતો. એક પરમ પવિત્ર સ્થાન અને બીજુ પવિત્ર સ્થાન.

પહેલા ભાગમાં દીવી, મેજ તથા અર્પિત રોટલી હતા. તેને 'પવિત્ર સ્થાન' કહેતા હતા. પડદાની પાછળ બીજો ભાગ હતો તેને પરમ 'પવિત્ર સ્થાન' કહેતા. તેમાં સોનાનું ધૂપપાત્ર તથા ચારે તરફ સોનાથી મફલી કરારની પેટી હતી. તે પેટીમાં માન્નાથી ભરેલું સોનાનું પાત્ર, હારુન ની કળી ફુટેલી લાકડી તથા કરારનાં શીલાપટ હતા. અને તેના પર મહિમા દર્શક કરુબો હતા. જેની છાયા દ્યાસન પર પડતી..

સોનાના ધૂપપાત્રમાં દેવને સારુ ધૂપ બાળવામાં આવતો. દરેક રાચરચીલું સોને મફેલું હતું. સાક્ષ્યકોષને નીચે સોનાની કડાઓ હતી કે જેથી તેમાં થાંભલા નાંખીને ઉંચકી શકાય, જેથી આસપાસની વસ્તુઓને અડયા વગર તેઓ તેને ઉપાડી શકે.

મંડપનું આંગણું કુશળ કારીગરીથી ગુંથેલા પડદાનું હતું કે જે 23×45 મીટર (75 x 150 ફુટ) જેટલું હતું. આંગણામાં પિતળની વેદી હતી. જ્યાં બલિદાન આપવા માં આવતું હતું. વળી ત્યાં પિતળનું પાત્ર હતું કે જ્યાં યાજકો પવિત્ર સ્થાનમાં જતા પહેલા હાથ અને પગ ધોતા. દેવે આપેલી આજા પ્રમાણે હારુન યાજક તથા તેના દિકરાઓને સારુ પણ ખાસ વસ્ત્રો બનાવવામાં આવ્યા.

મિસરથી નિકલ્યાના બે વર્ષ બાદ મુલાકાત મંડપની રચના થઈ. મુસાએ આ કાર્ય નિહાયુ અને જોયુ કે, જે પ્રમાણે દેવે તેમને આજા આપી હતી તે પ્રમાણે જ તેઓએ તે બનાવ્યું હતું. મુસાએ અભિભિક્તનાં તેલથી દરેક વસ્તુઓનો અભિષેક કર્યો. તે દરેક વસ્તુઓ દેવને સારુ પવિત્ર હતી. ત્યાર દેવની હાજરી ઘાડાં વાદળ સ્વરૂપે તંબુ પર છવાઈ ગઈ. લોકોએ જોયું કે દેવની હાજરીથી મુલાકાત મંડપ ભરાઈ ગયો. તે દિવસથી માંડીને તેઓની મુસાફરી દરમિયાન જ્યારે પણ મુલાકાત મંડપનાં તંબુ ઉપરથી મેઘ ઉંચકાતો ત્યારે ઈચ્છાએલ પુત્રો મુસાફરી કરતા. પણ જો મેઘ દેખાય તો તેઓ આગળ વધતા નહિ. આ રીતે ઈચ્છાએલનાં ઘરનાઓની દ્રષ્ટિમાં દિવસે તથા રાત્રે તંબુ ઉપર મેઘ તથા અર્જિન જોવા મળતા.

આ વાતમાંથી એ મહત્વ ઉપસી આવે છે કે, જો વિશ્વાસીઓનાં જીવનમાં પાપ ની કબુલાત કરવામાં ન આવે તો ઈશ્વરની હાજરી તેમનાં જીવનોમાંથી ચાલી જાય છે. જો ઈશ્વરની હાજરી આપણી સાથે ન હોય તો આપણાં શત્રુઓ સામે આપણે હાર પામીશું.

આ વાત એ સચ્ચાઈ દર્શાવે છે કે, જો આપણે તેની આરાધના કરીએ તો તેની હાજરી આપણા મદ્યે છે એમ સાબિત થાય. એજ માત્ર જરૂરી નથી કે, આપણે દેવને સારુ કે બીજાઓને માટે કંઈ કરીએ.

આ પાઠનું પુનરાવર્તન કરતા નીચેનાં પ્રશ્નોનાં જવાબ આપો.

પ્ર.૧ શા માટે દેવે એમ કહ્યું કે તેઓ લોકો સાથે કનાન દેશમાં નહિ જાય ?

(જ) (પ સેકંડ થોભો) જો તમારો ઉત્તર છે કે, "દેવે કહ્યું કે, જો હું એક ક્ષણ પણ આ હઠીલી પ્રજા વચ્ચે રહ્યું હોય, તો શક્ય છે કે હું તેનો નાશ કરું "- તો તમે સાચા છો.

પ્ર.૨ મુસાએ એ કઈ બાબત વિશે જાણ્ય, કે જે ઈસાએલ માટે અત્યંત જરૂરી હતી ?

(જ) (પ સેકંડ થોભો) જો તમારો ઉત્તર છે કે, "મુસાએ કહ્યું જો દેવની હાજરી અમારી સાથે ન હોય તો બીજાઓ કરતા અમે કોઈ પણ રીતે જુદા પડતા નથી." - તો તમે સાચા છો.

પ્ર.૩ મુલાકાત મંડપ બનાવ્યા પછી દેવ ઈસાએલ પુત્રોની સાથે કેવી રીતે રહેતા હતા ?

(જ) (પ સેકંડ થોભો) જો તમારો ઉત્તર છે કે, "મુલાકાત મંડપ દ્વારા જ્યારે મેઘ મુલાકાત મંડપ ઉપરથી ઉઠતો ત્યારે ઈસાએલ પુત્રો મુસાફરી કરતા પણ જો મેઘ મુલાકાત મંડપ ઉપર છવાયેલો જોવા મળે તો તેઓ જ્યાં હોય ત્યાં જ રહેતા"- તો તમે સાચા છો.

આ વાત દવારા તમે તમારા મિત્રને જણાવો કે, શ, તેઓએ ઈશ્વરની હાજરીને તેઓમાં અથવા જ્યાં પ્રિસ્ટીઓ ભેગા થાય છે ત્યાં અનુભવી છે ? તેઓને કહો કે ઈસુએ વચન આપ્યું છે કે તેઓ આપણી સાથે સદા રહેશે. જોકે હવે આપણે વાદળ કે અગ્નિ ઈસાએલી લોકોની માફક જોતા નથી તો પણ તેની હાજરી આપણે અનુભવી શકીએ છીએ.

આ અભ્યાસને તમે ત્રણ વખત સાંભળો તે તમારું ગૃહકાર્ય છે. તમારા મનથી દરેક પ્રસંગો વિચારો ત્યાર બાદ જે તમને યાદ રહ્યું તે તમારા શબ્દોમાં વર્ણવો. આ ઘટનાઓ અને બનાવોને સાચી રીતે બીજાને કહી શકો ત્યાં સુધી બરાબર સાંભળો. લગભગ ૪૫ મિનિટ સુધી આ સાંભળવાનું ચાલુ રાખો. તમે કોઈક વ્યક્તિને આ બાબત કહી શકવા માટે બીજા વ્યક્તિની તમને જરૂરત પડશે. પુનરાવર્તનનાં પ્રશ્નો તમારા મિત્રોને પુછો અને સાંભળ્યા પછી તેમના જવાબો આપો.

પરમ પવિત્ર સ્થાનમાં સાક્ષ્ય મંડપમાં એક લાકડાની પેટી જે અંદર બહાર સો નેથી મફેલી હતી તે મુકી. સાક્ષ્ય કોષને બે સોનાનાં બનાવેલા કરુભીમની પ્રસારેલી બે

પાંખો વડે ફંકવામાં આવતી હતી. સાક્ષ્ય કોષમાં ૧૦ આંશાઓની શીલા પાટીઓ હતી. અંદરનાં ભાગને છુટ્ટો પાડવા માટે પડદો હતો. પવિત્ર સ્થાનમાં